

5. Obowiązek wystawienia w widocznym miejscu w lokalu tabeli zawierającej rodzaje oferowanych operacji zakłada, że przedsiębiorca dysponuje lokalami służącymi do wykonywania przedmiotowej działalności. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału obowiązek dysponowania lokalem w Państwie Członkowskim, na terenie którego świadczone są usługi, oznacza wymóg posiadania przez podmiot świadczący usługi transgraniczne siedziby w tym Państwie.
6. Przyznana organom policji w poszczególnych prowincjach (Questore) swoboda uzależnienia wydania zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie pozasadowej windykcji wiarytelności od spełnienia niesprecyzowanych „dodatkowych wymogów” nie spełnia wymogów przejrzystości i obiektywizmu wynikających z orzecznictwa Trybunału, nawet gdy władza przysługująca Questore ograniczona jest przepisami ustawy i celami, którym służy.
7. Ograniczenia w swobodnym ustalaniu cen stanowią przeszkodę zarówno dla swobody przedsiębiorczości, jak i dla swobody świadczenia usług. Nowy przedsiębiorca, który zamierza wejść na dany rynek musi być w stanie skutecznie konkurować z przedsiębiorcami już na tym rynku działającymi, a cena usług jest czynnikiem mającym pierwszorzędne znaczenie dla przyciągnięcia klientów.
8. Przewidziana uregulowaniami włoskimi niemożność łączenia działalności w zakresie pozasadowej windykcji wiarytelności z działalnością w zakresie usług bankowych i kredytowych skutkuje zakazem wykonywania na terenie Włoch, przez przedsiębiorców z sektora bankowego i kredytowego z innych Państw Członkowskich, działalności w zakresie pozasadowej windykcji wiarytelności w oparciu o zagwarantowaną Traktatem swobodę przedsiębiorczości lub swobodę świadczenia usług.

_____

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven z dnia 22 marca 2005 r. w sprawie Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (interwenient: LTO Nederland)

(Sprawa C-138/05)

(2005/C 143/31)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 25 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia

w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven (Sąd Administracyjny ds. Handlu i Przemysłu) z dnia 22 marca 2005 r. w sprawie Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (interwenient: LTO Nederland).

College van Beroep voor het bedrijfsleven zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 8 dyrektywy (1) w sprawie środków ochrony roślin może być stosowany przez sąd krajowy po upływie terminu wskazanego w art. 23 tej dyrektywy?
2. Czy wykładni art. 16 dyrektywy (2) w sprawie produktów biobójczych należy dokonywać w ten sposób, że ma on to samo znaczenie co art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin?
3. Czy wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on klauzulę „standstill”, wobec czego Państwo Członkowskie może dokonywać zmian obowiązujących w nim przepisów prawnych lub praktyki wyłącznie wtedy, o ile prowadzi to do oceny związanej z dopuszczeniem środków ochrony roślin zgodnie z tą dyrektywą?
4. Jeżeli odpowiedź na pytanie nr 3 jest przecząca:

Czy art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin nakłada ograniczenia w zakresie zmian przepisów krajowych dotyczących wprowadzania do obrotu produktów biobójczych i — jeżeli tak — to jakie są to ograniczenia?
5. Jeżeli odpowiedź na pytanie nr 4 jest przecząca:

Na podstawie jakich kryteriów należy dokonywać oceny, że chodzi o środki, które w poważnym stopniu zagrażają osiągnięciu rezultatów przewidzianych w dyrektywie w sprawie środków ochrony roślin?

6. Jeżeli odpowiedź na pytanie nr 2 jest przecząca:
  - (a) Czy wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że gdy Państwo Członkowskie dopuszcza do obrotu na swoim terytorium środki ochrony roślin zawierające substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, powinno ono uwzględnić również przepisy art. 4 tej dyrektywy?
  - (b) Czy wykładni art. 8 ust. 2 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że gdy Państwo Członkowskie dopuszcza do obrotu na swoim terytorium środki ochrony roślin zawierające substancje czynne niewymienione w załączniku I do tej dyrektywy, a znajdujące się w

obrocie dwa lata po notyfikacji dyrektywy, powinno ono uwzględnić również przepisy art. 8 ust. 3 tej dyrektywy?

7. Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że przegląd w rozumieniu tego przepisu obejmuje również badanie nowego zastosowania środków ochrony roślin znajdujących się już na rynku, w toku którego ocenia się, czy występuje niedopuszczalne ryzyko dla użytkownika/pracownika, zdrowia ludzkiego lub środowiska w związku z tymczasowym środkiem w rozumieniu art. 16aa Bmw [Bestrijding-smiddelenwet 1962]?
8. Czy wykładni art. 8 ust. 3 dyrektywy w sprawie środków ochrony roślin należy dokonywać w ten sposób, że zawiera on wyłącznie przepisy dotyczące dostarczania danych przed przeglądem, czy też w ten sposób, że zawarte w nim wymogi są również istotne w odniesieniu do sposobu, w jaki przegląd powinien zostać zorganizowany i przeprowadzony?

(¹) Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1).

(²) Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt

(Sprawa C-140/05)

(2005/C 143/32)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 25 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie Amalia Valesko przeciwko Zollamt Klagenfurt.

Zoll-Senat 3 (K) des Unabhängigen Finanzsenates zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy postanowienia zawarte w aktach dotyczących warunków przystąpienia Republiki Słowenii do Unii Europejskiej, ZAŁĄCZNIK XIII — Lista na podstawie art. 24 Aktu Przystąpienia: Słowenia, pkt 6 Podatki, podpunkt 2 (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z 23.9.2003, L 236), zgodnie z którymi bez uszczerbku dla art. 8 dyrektywy Rady 92/12/EWG w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania i po poinformowaniu Komisji Państwa Członkowskie, tak długo jak obowiązuje wspomniane uregulowanie wyjątkowe, mogą „utrzymać” w odniesieniu do papierosów przywożonych na ich terytorium ze Słowenii bez opłacania dodatkowych podatków akcyzowych takie same ograniczenia ilościowe jak w odniesieniu do papierosów, które wwożone są z krajów trzecich, należy interpretować w odniesieniu do terminu technicznego „utrzymać” w ten sposób, że te postanowienia traktatowe dopuszczają ograniczenia ilościowe, które w Państwie Członkowskim do momentu przystąpienia Republiki Słowenii obowiązywały między innymi w odniesieniu do Republiki Słowenii jako kraju trzeciego?

2) W przypadku gdyby jednak Trybunał uznał, że przedmiotowych postanowień traktatowych nie należy interpretować w ten sposób, że dopuszczają one ograniczenia ilościowe, które obowiązywały w Państwie Członkowskim do momentu przystąpienia Republiki Słowenii między innymi w odniesieniu do Republiki Słowenii jako kraju trzeciego, stawia się pytanie:

Czy art. 23, 25 i 26 Traktatu WE należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie Państwa Członkowskiego, zgodnie z którym zwolnienie z podatku akcyzowego wyrobów tytoniowych, wwożonych w osobistym bagażu podróżujących, którzy mają swoje zwykłe miejsce zamieszkania na obszarze podatkowym tego Państwa Członkowskiego i którzy wjeżdżają przez granicę lądową lub granicę na wodach śródlądowych bezpośrednio na obszar podatkowy tego Państwa Członkowskiego, ograniczone jest do 25 sztuk papierosów przy wjeździe z określonych innych Państw Członkowskich, nie jest sprzeczne z zasadami swobodnego przepływu towarów, jeżeli tego rodzaju ograniczenie ilościowe istnieje wyłącznie w odniesieniu do obszaru wolnocłowego tylko jednego kraju trzeciego (Szwajcarii), a jednocześnie dozwolone jest wwożenie do tego Państwa Członkowskiego ze wszystkich innych krajów trzecich 200 sztuk papierosów objętych zwolnieniem z podatku akcyzowego?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Luleå tingsrätt z dnia 21 marca 2005 r., w sprawie Prokurator przeciwko Percy'emu Mickelssonowi i Joakimowi Roosowi

(Sprawa C-142/05)

(2005/C 143/33)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 24 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Luleå tingsrätt (Szwecja) z dnia 21 marca 2005 r., w sprawie Prokurator przeciwko Percy'emu Mickelssonowi i Joakimowi Roosowi